

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050, — nočna 2996, 2994 in 2050

SLOVENEK

Z nedeljsko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Ček. račun: Ljubljana št. 10.650 in 10.349 za inzerate; Sarajevo št. 7563, Zagreb št. 39.011, Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitarjeva 6, telefon 2992

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Rešite kmeta in delavca

Gospodarska kriza, o kateri smo imeli pri-liko že tolikrat govoriti, kaže vedno bolj svoje socialne ostrine. Ker smo agrarna država, prihaja k nam sicer nekoliko pozneje, kakor pa so jo občutili v izrazito industrijskih državah. Pri vsem optimizmu, ki ga mora imeti vsako narodno gospodarstvo, se je vendarle bati, da bodo gospodarske težave v bodočih mesecih še rasle. Zato je treba resno razmišljati, kako od pomoči našemu kmetstvu in delavskemu stanu, ki največ trpita v sedanjih razmerah.

V čem je jedro kmečke krize? V tem, da mora kmet zelo poceni prodajati, kar pridelava, nasprotno pa zelo drago kupovati vse svoje potrebščine. Cene kmetijskih proizvodov so padle povsod po svetu in je to splošen pojav. Toda drugod si skušajo temu odpravi na ta način, da znižujejo cene tudi ostalim proizvodom. Tako delajo v Italiji, Angliji, Nemčiji... Nemški državni kancler Brüning je v zadnjih gospodarskih govorih postavil odločno zahtevo, da mora znižanje kmečkih produktov slediti padec industrijskim proizvodom, ker drugače bo nemško gospodarstvo doživelo popoln polum. Cisto naravno! Kmet se s skupičkom, ki mu ga vrže v današnjih razmerah njegovo gospodarstvo, sploh ne more več prikazati v trgovini. Če pa bo kmet izločen kot kupna moč, za koga bo proizvajala obrt in industrija?

Ni preuranjeno, da se tudi pri nas nekdo najde, ki bo avtoritativno zaklical: **Ker so padle cene kmečkim proizvodom, se morajo znižati cene tudi drugim izdelkom.** Pomislimo: Za prodanega prašiča je naš kmet pred vojno skoraj lahko oblekel celo svojo družino, danes pa ne dobi niti toliko, da bi samega sebe dostojno oblekel. Poleg tega so bili predvojni davki sorazmerno nižji kot danes. V takih razmerah kmet ne bo mogel več dolgo zdržati. Kmečki stan bo zapadel splošnemu obubožanju, kar bo imelo najdalekosežnejše in najbolj žalostne socialne posledice. Nujno je treba, da tudi drugi proizvajalci znižajo cene svojim proizvodom, kakor jih je moral znižati kmetovalec.

Izvesti je treba neko izenačenje izgotovljenih produktov na cene agrarnih pridelkov.

Znižanje cen industrijskim izdelkom se pa ne da doseči mehapičnim putem. Vsekakor je potreben nauk, ki nam ga daje v tem pogledu Italija in Nemčija. Presenetilo je, da se ne v eni ne v drugi državi industriji niso upirali znižanju cen. Industriji so bili namreč mnenja, da se cene industrijskim proizvodom lahko znižajo, — a samo na račun delavskih plač. Delavec naj plača iz svojega znižanja cen industrijskih izdelkov. V Nemčiji so se v Porurju n. pr. industriji takoj izjavili, da so pripravljeno za 6% znižati cene svojim produktom — a istočasno so predvideli 15% znižanje delavskih plač. Takih nazorov so nemški veleindustriji Kirdorf, Stinnes, Thyssen in še nešteto manjših v zboru denarnih mogočnikov. Toda to so izrastki kapitalizma, ki se bodo preje ali sleje bridko maščevali. Znižanje cen industrijskih izdelkov nikakor ne sme iti na račun delavskih plač in še manj izključno v škodo delavskih dohodkov.

Kajti enako, kakor se je znižal življenjski standard kmeta, se slabšajo življenjski pogoji tudi pri delavstvu. Treba je pomisliti, da so žrtev rastoče racionalizacije in spopolnitve industrijskih obratov predvsem delavci, katere v masah odpuščajo in mečejo na cesto. Toda z znižanjem delavskih plač in redukcijami gospodarski krizi ni nič pomagano, ampak se le še bolj pospešuje. Ker nizke plače slabše kupno moč prebivalstva, a isti denar, ki se prihrani z izporom delavstva, morajo po drugi poti izdati podpirne in dobrodelne blagajne ter organizacije za brezposelno delavstvo. Racionalizacija bi se v tem času, kakor se je pri nas pričela, sploh ne smela nadaljevati, ako ni obratnega kapitala, ki bi gradil in ustanavljal nove industrijske panoge. Naša racionalizacija je socialno nad vse kvarna. Obrati se izpopolnijo z novimi, boljšimi stroji, odvisno delavstvo se izpre, cene produktov se nič ne znižajo — edini, ki ima od racionalizacije dobiček, je podjetnik. To pa ni socialno, ker na ta način je vedno več ljudi na cesti, ki so izločeni od dela, nova industrija jih ne zaposli in padejo zato v breme javnosti. Očividno je najbolj nezdrav pojav pri vsem tem ta, da je vedno več ljudi, ki bi radi delali, pa ne pridejo ne do dela, ne do zaslužka.

Nikakor ne vidimo, zakaj bi moral vso težo gospodarske krize, ki nas tlači, nositi le mali človek. Ta je itak že dovolj udarjen kot konsument in zlasti radi svojega negotovega gospodarskega položaja, ko mora vedno s strahom ugibati, kaj mu prinese jutrajšnji dan. Gospodarska depresija, ki teži nad nami, naj se socialno porazdeli, da ne bo žulila le kmetovih in delavčevih ramen. Del bremen bodo morali prevzeti nase tudi drugi sloji, zlasti pa tista industrija, ki dela z velikimi dobički. Edino pravično je, da v času, ko morajo vsi sloji svoje potrebe in življenjske zahteve zmanjšati, tudi razni akcionarji spravijo nekoliko manjši dobiček. Previdna in smotrna državna akcija bi v tej smeri gotovo bila na mestu. Dobro vemo, da je v mnogih državah slabše kot pri nas, da je celo mnogo slabše. Zato mora biti nam tem lažje, da uberemo pot, ki nas povede iz sedanje gospodarske krize. Ta edina pot pa je gospodarska solidarnost, s katero naj pomagajo vsi stanovi drug drugemu in naj si razdele skupno gospodarsko breme, dokler ne pridejo zopet boljši časi.

Med otroci

Nj. Vel. kralj in kraljica pri usmiljenkah

so tamburaši s spremljevanjem tamburic zapeli z jasnim glasom pesmico, ki je vse prisotne globoko ganila.

Ko so dečki ravno končali petje, se je začelo z dvorišča pred zavodom nenavadno vrvenje. Pribajali so kmetje iz Klinča vasi, ki so malo prej pričakali Nj. Vel. kraljico, ko se je pripeljala po glavni cesti. V dvorano so se čuli vzkliki in zvoki godbe, ki je zunaj svirala. Na čelu povorke, ki je bilo nekaj sto, je bila mladina z jugoslovanskimi prapori. Vsi so nestrpno čakali, da se pokaže Nj. Vel. kraljica, da jo pozdravijo. Toda Nj. Vel. kraljica je med tem še ostala nekaj časa v dvorani.

Ko so otroci končali pesmico »Iz bratskog zagrljaja«, je neka mlada deklica stopila k Nj. Vel. kraljici in ji predala

prekrasen šopek cvetlic

ter jo pozdravila s prigradnimi stih. Nj. Vel. kraljica je ganjena pobožala dekletce po licu in ga poljubila na čelo. Nato je stopila med otroke, ki so jo veselo gledali in ji poljubljali roke, ter jih izpraševala kako jim je ime, kako se uče itd. Tamburaši so nato odpeli še eno pesem in spremili Nj. Vel. kraljico iz dvorane. Še prej pa se je kraljica vpisala v spominsko knjigo vzgajališča.

Veličasten je bil sprejem, ko je kraljica stopila na dvorišče. Domala vsa Klinča sela s prapori in glasbo je prihitala, da pozdravi svojo vladarico. Vsi so navdušeno in z zanosom vzklkali: »Živela Nj. Vel. kraljica! Živel vzvišeni dom Karagjorgjevičev!« Še tisti, ki so med tem ostali doma, so prihтели, da vidijo in pozdravijo svojo ljubljeno kraljico. Seveda ni manjkalo fotografov in novinarjev, ki so skrbno pazili, da zabeležijo vsako besedo Njenega Veličanstva.

Francija želi miru

Miroliubna izjava nove vlade

Pariz, 30. jan. k. Vladna izjava Lavalovega kabineta se začne s priznanjem, da žalibog ni bilo mogoče uresničiti republikanske koncentracije, ki jo je želel največji del države in parlamenta, in da se je morala vlada omejiti na minimalni program, zakar pričakuje pristanka vseh republikancev. V zunanji politiki skuša obdržati srednjo linijo med politikom Briandom, ki jo podpira večina parlamenta, in med željami desnice. Francija želi mir. Njena že deset let konstantna zunanja politika je samo izraz mirovne volje naroda. Tudi novi kabinet bo metodnično in potrpežljivo vsa svoja prizadevanja usmeril za organizacijo miru na svetu. Pri tem računa na sodelovanje vseh vlad, ki imajo iste cilje in valjo za ohranitev mirovnih pogodb. Vlada bo nadaljevala delo sprave med narodi, ne da bi pri tem zanemarjala lastno varnost in ohranitev, ter bo, ki so se dosegle s prijateljskimi narodi, zvezo po svojih najboljših močeh prispevala k temu, da se doseže ko-

ordinacija evropskih sil. Vlada je prepričana, da bo na tem potu ustvarila nova moralna jamstva za varnost Francije, ki se prav dobro strinjajo s potrebami obrambe. Sporazumno z drugimi narodi in v smislu določb čl. 8 pakta Društva narodov stremi vlada za tem, da bi se doseglo ceneno in racionalno znižanje in omejitev oboroževanja, vendar ne da bi se pri tem odrekla nadaljevanju politike za učinkovito samoobrambo, ki jamči za varnost in neodvisnost države.

V svojem notranjepolitičnem programu naglašava Laval najprej, da se priznava za laiško zakonodajo in posvetno šolo, toda z omejitvijo, da se mora spoštovati svoboda vesti vseh. Napovedal je, da se bodo izdale odredbe za točno izvrševanje šolske obveznosti, ki se v mnogih krajih zelo zanemarja. Izrekel se je za načelo brezplačnega pouka tudi v višjih šolah, ki se mora na ta način omogočiti tudi otrokom manj premožnih slojev.

Seja glavne Zadrufne zveze

Zborovanje pod predsedstvom ministra dr. Antona Korošca

Zagreb, 30. jan. ž. V prostorih Zadrufne zveze je bila pod predsedstvom ministra n. r. dr. Antona Korošca plenarna seja Glavne zadrufne zveze. Seji so prisostvovali vsi člani in zastopniki raznih zadrufnih zvez iz Belgrada, Ljubljane, Novega Sada, Sarajeva, Splita in Zagreba. Razpravljalo se je o novem načrtu zadrufnega zakona. Razprava je bila zelo živahna. Na koncu so bile sprejete resolucije, v katerih se zahteva:

1. Potreba izjave skupnega zadrufnega zakona s tem, da se ohranijo temeljni principi in svoboda, ki so sprejete na vsem svetu in ki so neobhodno potrebne za razvoj našega zadrufništva.

2. Kot edino dobra podlaga zadrufnega zakona je sprejete načrta zakona, ki ga je izdelala Glavna zadrufna zveza.

Jubilej hrvatskega metropolita

So. Oče podelil visoko odlikovanje županu mesta Zagreba

Zagreb, 30. jan. ž. Vse jugoslovansko časopisje je posvetilo veliko pozornost proslavam jubileja zagrebškega nadškofa in hrvatskega metropolita ter je v vznešenih besedah slavilo zasluge velikega vladike za učvrstitve katolicizma in za obrambo hrvatske kulture. Nadškof je dobil nešteto čestitk iz vseh krajev kraljevine, v katerih mu vsi sloji izražajo iskrene želje, da bi še dolga leta stal na braniku za najsvetejše svetinje naše domovine.

Najglobokejši izraz spoštovanja mu je izkazal vladar sam, ki ga je odlikoval z najvišjim odlikovanjem, katere dajejo vladarji Jugoslavije. Mestna občina kraljevskega prestolnega mesta Zagreba se mu je poklonila v posebni deputaciji ter prevzvišenemu cerkvenemu knezu izročila umetniško diplomno častnega občana zagrebškega. Mestni župan je v pozdravnem govoru poudaril, da ga je Zagreb hotel počastiti za njegovo apostolsko in kulturno delovanje med hrvatskim narodom. Ministri kraljeve vlade so se istotako zbrali okrog svitolasega nadpastirja ter na ta način neoporekljivo svedočili, kako visoko priznanje je našlo v najvišjih državnih krogih delovanje nadškofa ter kako so pravilno

razumeli njegovo delovanje v prid konsolidacije Jugoslavije. Večina jugoslovanskih škofov se je zbrala okrog svojega častitega predsednika, da mu želi, da naj še dolga leta z močno roko in z bistrim razumom ter ljubečim srcem vodi usodo katolicizma v naši domovini.

Pri slavnostnem sprejemu, ki se je v starem sijaju vršil v krasnih prostorih nadškofijske palače, se je nabralo na stotine predstavnikov civilnih, vojaških in cerkvenih oblasti, zastopnikov javnih in zasebnih ustanov, odličnih osebnosti iz krogov diplomacije, politike in gospodarstva in vseh polj kulturnega udejstvovanja, ki so bili vsi tolmači vseobčnega spoštovanja in ljubezni, katero vživja vladika dr. Bauer v vseh plasteh našega naroda.

Ganljiv je bil prizor, ko je na večerni proslavi dr. Bauer naslovil na mestnega župana ter ga obvestil, da je sv. Oče hotel na poseben način pokazati, kako visoko ceni delovanje mestnega občinskega odbora, s tem, da je njemu in podžupanu g. Arturju Mahniku podelil konturni križec reda sv. Gregorija.

Dne 16. FEBRUARJA t. l. se bo vršilo žrebanje dobitkov obveznic vojne škode

s sledečimi dobitki:

1 dobitek	za Din 500.000.—
2 dobitka	po Din 250.000.—
5 dobitkov	po Din 100.000.—
10 dobitkov	po Din 50.000.—
20 dobitkov	po Din 25.000.—
50 dobitkov	po Din 10.000.—
100 dobitkov	po Din 5.000.—

PRODAJAMO te drž. obveznice tudi na mesečno odplačilo in sicer na, manj:

2 komada nominalne Din 2000.— na 18 mesečnih obrokov po Din 62.—
ali 2 komada nominalne Din 2000.— na 24 mesečnih obrokov po Din 48.—

Že z izvršenim prvim vplačilom dosežete pravico za sodelovanje pri žrebanju in za dobitek!

Bankovno komanditno društvo A. REIN I DRUG, Zagreb

Illica 15, Trg Kralja Tomislava 17 — Podružnica BEOGRAD, Knez Mihajlova 47

Obveznice vojne škode so najboljši in najsigurnejši vložek kapitala. Vsaka izguba izključena, ker mora biti vsaka obveznica amortizirana z Din 1000.— — Najmanjši dobitek Din 5000.—.

Okrog 20. februarja t. l. izide v naši nakladi časopis „VJESNIK SREČE“ s popolnoma avtentičnim rezultatom vseh do sedaj izvršenih amortizacij in žrebanja in žrebanja dobitkov obveznic vojne škode. — Posamezna števila Din 10.—.

F. ROS, LJUBLJANA

Židovska ulica št. 5 — nudi neprekosljive pletilne stroje »Walter«, vse pripadajoče potreščine, hitri pouk v pletenju, volno, bombaž in pletenine lastnega izdelka v veliki izbiri in po nizkih cenah.

Zavarovalnica v Ljubljani sprejme takoj

uradnika

Prednost imajo v zavarovalno stroko uvedeni aktiviziterji in organizatorji. Lastnoročno pisane ponudbe s curriculum vitae poslati na oglasni oddelek »Slovenca« pod »Zavarovalni uradnik« št. 1026.

Ako imate skrbi glede nabave

pohištva

se obrnite na EGIDIJ IN KAROL ERJAVEC, založnik in prodaja pohištva, Brod (poleg tacevskega mostu), Št. Vid nad Ljubljano. Tam dobite vsa navodila in boste kar najsolidneje postreženi. Za vsak izdelek se jamči brez zahtev! Ogled tudi ob nedeljah.

Vinarska zadruga »Haložan« s sedežem v Sv. Andražu v Haložah priporoča

izvrstna in močna vina

vsake vrste. Interesenti za dobra haloška vina naj se obračajo na načelstvo zadruga. Pošiljamo tudi vzorce vin. Načelstvo.

»KATOLIŠKO TISKOVNO DRUŠTVO« v Ljubljani naznanja, da je na večer 29. januarja boguvdano, večkrat potolažen s svetimi zakramenti, izdihnil blago dušo: društveni soustanovnik, član in bivši dolgoletni tajnik

prelat dr. Josip Lesar

č. kanonik ljublj. stolnega kapitlja, profesor bogoslovja v p., bivši semeniški ravnatelj itd.

Na pragu pred zlatomašniškim jubilejem je bil po kratkem bolezenskem trpljenju poklican na večni nebeški jubilej. Pogrebni spreved bo danes popoldne ob pol treh izpred hiše št. 7 — Pred škofijo.

Društveniki! Prosimo za »memento«.

Načelstvo.

STOLNI KAPITELJ V LJUBLJANI žaluje zaradi smrti svojega častnega člana, gospoda

prelata dr. Josipa Lesarja

apostolskega protonotarja, bivšega semeniškega ravnatelja in bogoslovnega profesorja

Umrli je po kratki bolezni, pokrepčan s svetimi zakramenti, v četrtek, 29. t. m., ob pol sedmih zvečer. V soboto ob pol treh popoldne spremimo njegovo truplo k Sv. Križu, kjer bo čakalo častitljivega vstajenja.

V Ljubljani, dne 30. januarja 1931.

Ljudska knjižnica iz založništva Jugoslov. knjižnice v Ljubljani 29. zvezek, Savinjski IZPOD GOLICE, 30. Din, 42. Din, 30. zvezek, Sienkiewicz, NA POLJU SLAVE, 28. Din, vez. 40. Din, 31. zvezek, Conan Doyle, IZGUBLJENI SVET (The Lost World), Roman iz slikanici, 24. Din, vez. 32. Din, 32. zvezek, Remmischl, ZAGORSKI ZVONOVI, Slaviti NA SINAJ, 30. Din, vez. 42. Din, 33. zvezek, Brackel, CIRKUSKI OTROK, 28. Din, vez. 42. Din, 35. zvezek, Brackel, CIRKUSKI OTROK, 28. Din, vez. 40. Din.

Hans Dominik:

Moč treh

Roman iz leta 1955

Ostalo je mirno. Le žvižganje odhajajočega zraka je pojemale bolj in bolj. Sedaj le še lahak šum. Kazalec je stal na ničli. Pritisk je bil izenačen. Gora je stala, ne da bi potrebovala opore stisnjene zraka.

Hitro je izlital mali žarilnik nov izhod skozi lupino gore. Sedaj je bilo najvažnejše, da uredijo anteno in da vzpostavijo zvezo z ostalim svetom. Antena je ostala na pobočju gore nepoškodovana. Le zveza z aparati je bila ob nesreči pretrgana. V desetih minutah so napeljali zasilni vod. Komaj so napravili zadnjo zvezo in privili zadnji vijak, že so oživeli zopet aparati, ki so mirovali vse te dneve. Barvna pisala so udarjala, kolesa so se vrtela in traki z gostimi Morsejevimi znaki so se vili izpod pisal. Vesti iz Amerike in Evrope, iz Indije in Avstralije.

Usoda je šla svojo pot. Vojna je bila izbruhnila. Angleške in ameriške zračne sile so že trčile na najrazličnejših točkah sveta druga ob drugo. Veliko angleško bojno brodovje je zapustilo svoje pristanišče, da napade ameriško vzhodno obalo. Ameriško brodovje mu je odplulo nasproti. Samo še štiri in dvajset ur in prišlo bo do silnega boja sredi na Atlantiku.

Vprašanje, ki si ga je bil tolikokrat zastavil Erik Truvor v teh dneh, ko je moral proti svoji volji počivati, je bilo odločeno. Odločeno je bilo tako, kakor se je bal v nemirnih nočeh. Človeštvo ni poslušalo njegovih besed. Ono ni zmožno, da bi se vladalo samo. Gospodarja potrebuje, ki bi ga prisilil.

Čutil je, kako se rušijo njegovi ideali. Oni zunaj

ne delajo ničesar radevolje ali zavoljo kakega ideala. Kdor ima moč ali misli, da jo ima, jo brezobzirno izrablja. Njegova svarila so izzvenela in nihče jih ni poslušal. Poslušal bi jih le, ako pošlje za vsakim svojim poveljem ogenj in smrt.

Ura odločitve je napočila. Ako hoče izvršiti, kar si je namenil, kar je smatral za svoje poslanstvo, potem mora nastopiti kot gospod. Čisto jasno je bil premislil to nujnost v dneh ujetništva, toda sedaj se je ustrašil, ko je napočila odločilna ura.

Ali ne bodo prezrli njegovih namer? Ali mu ne bo svet podtikal drugih namenov? Ali ne bo pripisoval neizmernemu častihleplju, kar je le grenka nujnost?

Ni strpel dlje v ozkih votlinah. Planil je na plano. Skakal čez zamete, ki so žareli rdeče v žarkih zahajajočega solnega. Tekel je in čutil, da so uničene vse stare ideje in ideali Pankong Coa.

Zasopljen je obstal. Bal se je pred odločitvijo, pred odgovornostjo, pred sklepom.

Za ledeno skalo je veter nanesel svežega snega. Tu se je uzedel in čutil, kako se oprijemajo bele snežinke kakor pernica njegovih udov. Obšla ga je težka obupanost in utrujenost. Bil je čisto miren.

Kako bi bilo, če bi tu obtežal, če bi zaspal sedaj? Odgovornosti, osovražnemu sklepu bi se izognil s prostovoljno smrtjo?! Kako dolgo bi trajalo, da bi severni mrz razsremenil kratko dremavico v večno spanje. Kako lepo bi moralo biti, ako bi tu začemal in odšel na veliko morje večnega miru in pozabe, v katerem se poležejo vsi valovi življenja.

Ali je bil mrz, ki je začel že učinkovati, da je občutil lelo lahko in so mu misli postale sanjave in gibčne?

Polastil se ga je mračen, pobožen spomin. Da bi sklenil roki! Slekli je težke kožuhovalne rokavice in sklenil prste. Tedaj... se je zdrznila njegova desnica.

Kaj je to mrzlo, česar se je dotaknil? Mrzlo in pekoče obenem. Dvignil je roko k obrazu. S sredinca levice mu je žarelo nasproti aleksandrit, ki se je sedaj svetil tudi pri dnevni luči živordeče, kakor ga ni še nikoli vide!

V hipu je bil na nogah.

Da se ukrade svoji lastni usodi? Da pokaže življenju bojazljivo hrbet? Ne, nikdar, četudi bi pot vodila na Golgoto.

Človeštvo tam zunaj hoče boj in moritev. Naj ima vsega v izobilju. Ko šiba božja jih hoče strahovati, dokler ga ne bodo ubogali brezpogojno.

Trdna železna volja se je izražala na njegovem obrazu.

Z mirnim in trdnim korakom je šel k gori. Vstopil je vanjo in stopal po hodnikih do prostora, kjer so stali veliki žarilniki. Rdeča zarja je sijala skozi zelenkaste ledene stene in napolnjevala dvorane in hodnike s čarobno lučjo. Popolno tišino, ki je vladala tu v pokrajinah večnega ledu, je prekinjalo le tiho tiktanje brzojavnega pisala. Bobneče so udarjali fini pisalni vzvodi aparatov in zabeleževali s pikami in črtami poročila, ki so prihajala po zraku iz vseh delov sveta in so jih lovile zanke antene.

Silvester je sedel na lahkem stolu pred enim pisalnih aparatov. Držal je nepremično papirni trak v rokah, kakor da se ne more ločiti od ene edine vesti. Njegovo postavo je obdajala svetloba, ki se je zrealila v rdečkasto zelenih odtenkih v prostoru. V tej luči je izgledal njegov obraz blede ko mrtvakov.